23/01/2023

Ο νέος Ηγούμενος της ιστορικής Μονής Τατάρνης μιλά στο ope.gr για τη διακονία του και τον μακαριστό προκάτοχό του, Γέροντα Δοσίθεο (ΗΧΗΤΙΚΟ)

/ Συνεντεύξεις

Για τον προκάτοχό του μακαριστό π. Δοσίθεο, τη νέα του διακονία αλλά και την σχεδόν χιλιετή ιστορία ενός εκ των πιο ιστορικών μοναστηριών της Στερεάς Ελλάδας, μίλησε ο νέος Ηγούμενος της Ιεράς Σταυροπηγιακής Μονής Τατάρνης Αρχιμανδρίτης π. Δαμασκηνός Τσιάκας στο Πρακτορείο ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ (ope.gr).

Ακούστε τα όσα ανέφερε ο π. Δαμασκηνός στην τηλεφωνική συνέντευξη και τον δημοσιογράφο του ope.gr, Αντώνη Μακατούνη:

Αξιοσημείωτο είναι ότι ο νέος Ηγούμενος της εν λόγω ιστορικής μονής διαδέχθηκε (σ.σ. ευρισκόμενος επί μισό αιώνα στο πλευρό του) τον μακαριστό **Γέροντα Δοσίθεο Κανέλλο** ο οποίος εκοιμήθη πριν λίγες ημέρες (σ.σ. 4η Ιανουαρίου) και ετάφη στη Μονή της οποίας υπήρξε ο αναμορφωτής της εργαζόμενος επί δεκαετίες για την αναστήλωσή της.

“Είμαι πολύ συγκινημένος διότι έγινα ο διάδοχος του τετάρτου κτήτορος της ιστορικής και παλαιφάτου Ιεράς Μονής Τατάρνης. Ο Γέροντας Δοσίθεος ήταν μία ξεχωριστή περίπτωση, ήταν ένας φωτεινός πνευματικός ”ήλιος” που ανέτειλε στην Ιερά Μονή Προυσού το 1956 και έδυσε στη Μονή Τατάρνης το 2023″ ανέφερε αρχικά και μεταξύ άλλων ο π. Δαμασκηνός.

Στη συνέχεια ο νέος Ηγούμενος συμπληρώνει, μεταξύ άλλων, *“Το πνευματικό έργο του π. Δοσιθέου είναι πολύ σημαντικό, από τα είκοσι και πλέον βιβλία τα οποία εξέδωσε, η μαγειρική του επανεκδόθηκε δεκαοχτώ φορές. Ήταν άριστος μάγειρας. Εκείνο όμως που η προσφορά του είναι η μέγιστη -για εμένα-, είναι ότι αποκατέστησε πνευματικώς τη σχέση της ιστορικής Μονής, σταυροπηγιακής και πατριαρχικής, με το Οικουμενικό Πατριαρχείο”.*

Καταλήγοντας, **ο π. Δαμασκηνός** επισημαίνει -μεταξύ άλλων-, *“Θέλω να κρατήσουμε την παράδοση του Γέροντος Δοσιθέου και να είναι ανοικτή η ”πόρτα” της Παναγίας, να περνούν οι προσκυνητές. Πράγματι περνά πολύς κόσμος”.*

Η ιστορία της Μονής χάνεται στα βάθη των αιώνων

Το μοναστήρι της Τατάρνης είναι από τα πιο ιστορικά μοναστήρια της Στερεάς Ελλάδας. Βρίσκεται στο νομό Ευρυτανίας δυτικά από το χωριό Τριπόταμος και πλησίον της παλιάς ιστορικής μονοκάμαρης γέφυρας με την ίδια ονομασία (Γέφυρα Τατάρνας) στον ποταμό Αχελώο. Σύμφωνα με την wikipedia το παλιό ιστορικό μοναστήρι δεν υπάρχει πια, όπως και η παλιά γέφυρα. Κατέρρευσε (το 1963) μετά από τους σεισμούς, που επακολούθησαν την κατασκευή του φράγματος των Κρεμαστών και τη δημιουργία της λίμνης των Κρεμαστών.

Το μοναστήρι ιδρύθηκε το 1111 και κατά τον 13ο αιώνα αναδείχθηκε με τη βοήθεια της Αγίας Θεοδώρας της Άρτας. Για πρώτη φορά το όνομα Τατάρνα εμφανίστηκε το 1556 στο ιδρυτικό του μοναστηριού από τον ιδρυτή του μοναχό Δαβίδ. Τον ίδιο χρόνο, ο Πατριάρχης Διονύσιος Β΄ με σιγίλλιο του ανακηρύσσει τη Μονή Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή. Ο Καισάριος Δαπόντες (1713-1784) αναφέρει το μοναστήρι σ’ ένα στιχούργημά του.

Ακούω κατά τ’ ΄Αγραφα εις την του Φαναρίου

επισκοπήν, αντάμα δε και του Νεοχωρίου,

Τατάρνα μοναστήριον είναι της Παναγίας

παρόμοιον ως τα λοιπά εις τας θαυματουργίας…

Το μοναστήρι κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας ανέπτυξε έντονη αντιστασιακή δράση και υπέστη πολλές καταστροφές. Το 1823 κάηκε από τον Χουρσίτ Πασά. Παρά ταύτα το μοναστήρι επανακτίστηκε στα χρόνια του Όθωνα το 1841 με σχέδια του Βαυαρού μηχανικού Knocht. Μετά τους σεισμούς του 1963 και την καταστροφή της παλαιάς μονής, ανοικοδομήθηκε το 1969 το νέο μοναστήρι.

Το μοναστήρι είναι αφιερωμένο στο γενέθλιο της Θεοτόκου και εορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου. Σύμφωνα με παλιό κώδικα αναφέρεται: «Ετελειώθη ο πάνσεπτος και περίφημος ναός… του όντος εις τας όχθας του Αχελώου ποταμού, της επονομαζομένης Τετάρνης (έτ ξπη΄=1580) του μηνός Σεπτεμβρίου κθ΄, αρχιερατεύοντος Λιτζάς και Αγράφων κυρίου Γερμανού, ηγουμενεύοντος (του εκ) των αδελφών της μονής κυρίου Γαβριήλου…»

Στο μουσείο του μοναστηριού διασώζονται πολλά κειμήλια, όπως άμφια, ευαγγέλια, εικόνες και μεταξύ αυτών το καντήλι που πρόσφερε ο Κατσαντώνης (ηρωικός κλέφτης των Αγράφων και του Βάλτου), σε εκπλήρωση τάματος, όπως αναφέρεται και το δίστιχο.